

Категорія справи № : **Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із договорів; Спори, що виникають із договорів найму (оренди).** Надіслано судом: **24.02.2017.** Зареєстровано: **26.02.2017.** Оприлюднено: **28.02.2017.**

Справа №

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"16" лютого 2017 р. Дніпровський районний суд м. Києва в складі:

Головуючого судді

при секретарях:

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення грошових коштів за договором оренди,

в с т а н о в и в :

ОСОБА_1 звернувся з позовом до ОСОБА_2 про стягнення з відповідача матеріальної шкоди завданої внаслідок пошкодження автомобіля в розмірі 13 500,00 грн. та заборгованості за оренду автомобіля в сумі 3 500,00 грн.

Мотивуючи вимоги тим, що між ним та відповідачем було укладено договір оренди від 31.03.2015 року, згідно якого він передав відповідачу в оренду строком на 2 роки автомобіль марки „Ауді“, державний номер НОМЕР_1. За користування даним транспортним засобом ОСОБА_2 прийняв на себе зобов'язання здійснювати позивачу орендну плату в розмірі 1000,00 грн на тиждень.

В порушення взятих на себе зобов'язань з листопада місяця 2015 року ОСОБА_2 перестав сплачувати позивачу орендну плату, в результаті чого у нього утворилась заборгованість у розмірі 3 500,00 грн.

Крім того, відповідач погіршив технічні характеристики транспортного засобу, чим порушив п. 13 укладеного між сторонами договору оренди. Вартість відновлювального ремонту автомобіля склала 13 500,00 грн.

Оскільки досудове врегулювання спору виявилось неможливим, позивач змушений звернутись з даним позовом до суду.

У судовому засіданні представник позивача позовні вимоги підтримав в повному обсязі, виходячи з доводів, якими обґрунтовується позовна заява. Додатково зазначив, що з 07.12.2015 року автомобіль не перебуває у користуванні відповідача, а знаходиться у позивача. Ремонт даного транспортного засобу ОСОБА_1 здійснював за власний кошт на станції технічного обслуговування, вартість якого підтверджується товарним чеком. З означених підстав, а також обставин викладених у позовній заяві просить суд позов задовольнити.

Відповідач у судовому засіданні, проведеному в режимі відеоконференції із Київським слідчим ізолятором, позов не визнав. При цьому підтвердив, що 31.03.2015 року між ним і позивачем було укладено договір оренди транспортного засобу. З 01 квітня 2015 року по 07 грудня 2015 року автомобіль марки „Ауді“, державний номер НОМЕР_1 перебував у його користуванні, за що він сплачував орендну плату позивачу кожного тижня по 1000,00 грн. У зв'язку із його перебування з

04.12.2015 року у Київському слідчому ізоляторі, він не здійснив орендної плати за договором оренди за останній тиждень користування автомобілем. 07.12.2015 року позивач забрав ключі від автомобіля, а 10.12.2015 року - автомобіль. Технічні характеристики транспортного засобу „Ауді", державний номер НОМЕР_1 він не погіршував, а вартість ремонту автомобіля, вважає недоведеною. За таких обставин у задоволенні позову просить відмовити.

Представник відповідача заперечував проти позову в повному обсязі з підстав викладених у письмових запереченнях. Вважав, укладений договір оренди від 31.03.2015 року нікчемним в силу ст. 220 ЦК України, оскільки сторонами не дотримано нотаріальної форми правочину в порушення вимог ч. 2 ст. 799 ЦК України. А відтак, наголошував на тому, що даний правочин не створює юридичних наслідків, зокрема по сплаті орендної плати та вартості ремонту автомобіля.

Заслухавши пояснення представників сторін, відповідача, дослідивши матеріали справи суд вважає, що позов підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що транспортний засіб марки „Ауді", державний номер НОМЕР_1, зареєстрований у встановленому законом порядку на праві власності за ОСОБА_3.

На підставі довіреності посвідченої приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 03.12.2012 року, зареєстрованою в реєстрі № 2492, ОСОБА_3 уповноважила ОСОБА_1 розпоряджатися (продати, обміняти, здати в оренду, тощо), а також керувати належним їй на підставі свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу - НОМЕР_2, виданого Канівським ВРЕР при УДАІ УМВС України у Черкаській області, 18.08.2009 року транспортним засобом марки „Ауді", державний номер НОМЕР_1. Строк дії довіреності до 03.12.2022 року.

31.03.2015 року між позивачем та відповідачем було укладено договір оренди автомобіля № 0001, згідно з яким ОСОБА_1 було здано в оренду ОСОБА_5 строком на два роки автомобіль марки „Ауді", державний номер НОМЕР_1. Оплата орендної плати за користування автомобілем повинна була здійснюватись наперед щотижня в розмірі 1000,00 грн. Відповідач зобов'язувався використовувати вказаний автомобіль за цільовим призначенням, не допускати його ушкоджень, вчасно проводити технічний огляд та вчасно розраховуватися за його оренду.

Відповідно до ст. 798 ЦК України предметом договору найму транспортного засобу можуть бути повітряні, морські, річкові судна, а також наземні самохідні транспортні засоби тощо.

За правилами ст. 799 ЦК України, договір найму транспортного засобу укладається у письмовій формі.

Договір найму транспортного засобу за участю фізичної особи підлягає нотаріальному посвідченню.

Договір оренди автомобіля № 0001 від 31.03.2015 року укладений між сторонами у письмовій формі та не посвідчений нотаріально.

Згідно із ст. 215 ЦК України, підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою - третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу.

Недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

У випадках, встановлених цим Кодексом, нікчемний правочин може бути визнаний судом дійсним.

Відповідно до ст. 220 ЦК України, у разі недодержання сторонами вимоги закону про нотаріальне посвідчення договору такий договір є нікчемним.

Якщо сторони домовилися щодо усіх істотних умов договору, що підтверджується письмовими доказами, і відбулося повне або часткове виконання договору, але одна із сторін ухилилася від його нотаріального посвідчення, суд може визнати такий договір дійсним. У цьому разі наступне нотаріальне посвідчення договору не вимагається.

Під час судового розгляду справи встановлено, що з 01.04.2015 року по 07.12.2015 року відповідач користувався транспортним засобом марки „Ауді“, державний номер НОМЕР_1 на підставі укладеного між сторонами договору оренди № 0001 від 31.03.2015 року. Дана обставина визнається сторонами, а тому у розумінні ст. 61 ЦПК України не потребує доказування.

Як підтвердив відповідач, він здійснював оплату за оренду даного транспортного засобу, на підставі вказаного договору оренди від 31.03.2015 року, починаючи з квітня місяця по грудень 2015 року. При цьому, зокрема позивач, не убачав необхідності у нотаріальному посвідченні даного договору.

Таким чином, суд приходиться до висновку, що під час укладання договору оренди автомобіля № 0001 від 31.03.2015 року позивач та відповідач домовилися щодо усіх істотних умов договору. Ними визнається як факт укладання договору оренди транспортного засобу, так і обставина того, що договір був укладений з метою настання реальних наслідків. Між сторонами було досягнуто усіх істотних умов договору щодо його виконання, і волевиявлення їх було вільним. Також відбулось часткове виконання договору, а саме: наймодавцем було передано транспортний засіб „Ауді“, державний номер НОМЕР_1 у користування наймача, та було здійснено останнім оплати орендної плати за період з квітня 2015 року по листопад 2015 року, що підтверджується письмовими доказами та визнається сторонами. При цьому позивач, ухилився від його нотаріального посвідчення.

З огляду на означене, суд не погоджується з твердженнями представника відповідача щодо недійсності даного правочину, який не створює юридичних наслідків та вважає такими, що не підлягають застосуванню наслідки недійсності нікчемного правочину.

За положеннями ч. 1 ст. 761 ЦК України, за користування майном з наймача справляється плата, розмір якої встановлюється договором найму.

Згідно із ст. 801 ЦК України наймач зобов'язаний підтримувати транспортний засіб у належному технічному стані. Витрати, пов'язані з використанням транспортного засобу, в тому числі зі сплатою податків та інших платежів, несе наймач.

Як убачається із матеріалів справи, всупереч умов вказаного договору, відповідач припинив здійснення платежів по орендній платі за користування автомобілем починаючи з 09.11.2015 року (а.с.11-14). 07.12.2015 року відповідач повернув ключі позивачу від транспортного засобу, що визнається сторонами.

Таким чином, позовні вимоги в частині стягнення з відповідача на користь позивача 3500,00 грн. заборгованості за оренду автомобіля за період з 09.11.2015 року по 07.12.2015 року підлягають задоволенню.

Щодо позовних вимог про стягнення вартості за ремонт автомобіля у розмірі 13 500,00 грн. то, суд не приймає до уваги наданий стороною позивача товарний чек без номеру та дати про сплату вартості запасних частин на автомобіль у розмірі 350,00 доларів США Приватному Підприємству «Автотовари», як доказ на підтвердження понесених збитків за пошкодження відповідачем автомобіля. Оскільки в порушення вимог ст.ст. 10,60 ЦПК України позивачем та його представником не доведено належними та допустимими доказами ні факт пошкодження транспортного засобу „Ауді“, державний номер НОМЕР_1 під час його перебуванні в оренді відповідача, ні вартість матеріальних збитків завданих його пошкодженням. Крім того, грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях. У даному випадку, на території України здійснено розрахунок із приватним підприємством за частини на автомобіль з використанням іноземної валюти - у доларах США, за зобов'язаннями які не допускають проведення такого розрахунку в іноземній валюті. А тому позовні вимоги в частині стягнення грошових коштів за ремонт автомобіля у розмірі 13 500,00 грн. не підлягають задоволенню.

Оцінюючи належність, допустимість та достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів в їх сукупності, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному і повному з'ясуванні обставин справи, суд приходиться до висновку про часткове задоволення позову і з відповідача на користь позивача підлягає стягненню заборгованості за оренду автомобіля у розмірі 3500,00 грн.

Крім того, відповідно до ст. 88 ЦПК України з відповідача на користь позивача до стягнення підлягає понесені останнім судові витрати по оплаті судового збору пропорційно до розміру задоволених позовних вимог у сумі 551,20

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 10, 57, 60, 88, 209, 212-215, 223, 294 ЦПК України, ст.ст. 203,204,215,220,798, 801,803 ЦК України суд, -

в и р і ш и в :

Позов ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення грошових коштів за договором оренди - задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 заборгованість за оренду транспортного засобу у розмірі 3500,00 грн. з та 551,20 грн. судового збору, а всього 4 051(чотири тисячі п'ятдесят одну) грн. 20 коп.

В іншій частині - відмовити.

Рішення може бути оскаржене до Апеляційного суду м. Києва через Дніпровський районний суд м. Києва, шляхом подання апеляційної скарги протягом 10-ти днів з дня проголошення рішення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом 10-ти днів з дня отримання копії цього рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним судом.

Суддя

Повний текст рішення виготовлений 21.02.2017 року